

Решение

№ 313893 от 15.01.2018 град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД-С., НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 121-ви състав, в публично заседание на 11.12.2017 г. в състав:

Районен съдия: ПЕТЯ ТОПАЛОВА

при секретаря Анелия Любенова, като разгледа докладваното от съдия Т. АНД №5641 по описа за 2017 г. на РС-София, за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на [фирма] срещу наказателно постановление №РД-10-23/07.03.2017 г. на председателя на С., с което на основание чл.126 ал.4 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушение чл. 17 ал. 2 от ЗРТ вр. с т. 27 и т. 37 от Критериите по чл. 32 ал. 5 от ЗРТ.

В жалбата се излагат доводи, че не е извършено нарушение на закона, тъй като Нова не е разпространила предаване, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, респ. и двете твърдяни нарушения не са извършени, а мотивите в наказателното постановление и субективната преценка на АНО е напълно лишена от логика и аргументи. От друга страна, излъченото по темата се различава съществено от описаното в наказателното постановление, където не се съдържа целия разговор между водещите и психолога - г-н В., който е насочен основно към разрастването проблема с насилието към деца от деца и мерките, които могат да се предприемат за ограничаването му.

В с.з. жалбата се поддържа от юрисконсулт ..., която предлага на съда да отмени изцяло наказателното постановление като непарвилно – незаконосъобразно. Представя писмени бележки

Въззиваемата страна се представлява от юрисконсулт ..., която поддържа становище за законосъобразност и правилност на НП и моли съда за неговото потвърждаване. Излага доводи, че в конкретния случай в национален ефир няколкократно е показан видеоклип, качен в социалната мрежа Ф., в който деца унижават друго дете, като едното крещи по нея, удря я, събарят я на земята, обижда я, заплашва я, а накрая я принуждава да се съблече гола, а друго дете през това време заснема цялото унижение. Безспорно, лицата на децата са скрити с телевизионен ефект „маска”, но това по никакъв начин не пречи те да бъдат разпознати от хора от тяхното обкръжение, а с разпространението на материала в телевизионен ефир, многократно се увеличава възможността свидетели на унижението на малтретираното момиче да станат и хора, които до този момент не са знаели нищо за случая. Представя писмени бележки.

Жалбата е процесуално ДОПУСТИМА, а разгледана по същество същата е НЕОСНОВАТЕЛНА, като мотивите са следните:

По делото е установена следната фактическа обстановка:

На 19.11.2016 г. контролните органи на въззиваемата страна в рамките на регулярен мониторинг по график на програма „Нова телевизия” на доставчика на медийни услуги НОВА Б. Г. АД, установили, че на 15.09.2016 г. от 08.08 часа до 08.20 часа е излъчено

аудиовизуално съдържание, което е уронващо достойнството на дете и травмиращо неговата личност, включително и чрез разгласяването му, със следното съдържание:

„Водеща: Да видим клипа, който направи впечатление, всъщност за поредния случай, в който в случая шестокласници се гаврят със своя съученичка, снимат го, публикуват го в социалната мрежа и какво следва. Т. И. с родителите на момичето, което е принудено да се съблече чисто голо.

Надписи в долната част на екрана: „Ученички биха и съблякоха голо друго момиче. След това качиха клипа с гаврата във ”Ф.”.

08:08:39 ч. - кадри, които показват как едно момиче бие друго, разсъблечено по сутиен и с къси панталонки, дърпа го за косата и го събаря го на земята. Чуват се писъци.

08:08:41 ч. - поваленото момиче седи на земята и подпира главата си, която е с разбъркана коса. Вижда се как побойничката нанася удар по седящото на земята момиче.

08:08:55 ч. - чуват се реплики на побойничката, които са изписани на титри:

„С. се, давай, събличай се веднага, защото ще побеснея и ще те смажа от бой! С. се! Е. тук, ела тука!” /Битото момиче е показано как стои с ръце на бюстие. Върху лицето има телевизионна маска/. „М. си сутиена, да те видят всичките, махни си сутиена!” /специален телевизионен ефект „маска” се разпростира и върху полуголото тяло на момичето, но дава достатъчно възможност то да бъде видяно/.

08:09:13 ч. - Интервю с бащата и бабата на жертвата.

Въпрос: Кажете как е дъщеря ви. Как се чувства? Защото има коментари.

Отговор: Разстроена е, ще се оправи! Има коментари? То за всичко има коментари и за талибаните има коментари... вие не можете да ми помогнете с нищо, разбирате ли? Само още повече ще разпърдите работата още повече. Сега почва училище... сега...с със съученици и ...нямаме желание въобще да ѝ се разваля... Има ги в полицията имената, разпознати са и се знаят. В момента в две социални групи се водят разследвания и се знаят съученички.

Репортерка: Вие не трябва да подходите така с агресия към нас.

Бабата: А с какво? С цветя и рози ли?

Репортерка: Защо?

Бащата: Значи аз искам да гледам на М. порно клипа, дето домашно е сниман, не мога да го гледам. А на моето дете не могат да му спрат клиповете...

Репортерка: Как е това момиче сега?

Бабата: Чака да започне училище. Травмирана е, не говори нищо, мълчи... Добре е. Просто не е приятно на никого.

Репортерка: Защо се е случило, какво ви обясни тя?

Бабата: Нищо не обяснява. В полицията е обяснила.

Репортерка: Добре, вие сте бабата на това дете.

Бабата: разведени родители... това е.

08:10:16 ч. Показват се кадри от клипа с гаврата над момичето: Кадър на полуголото момиче с полупрозрачен специален телевизионен ефект „маска” върху горната част на тялото. Виждат се движенията на ръцете ѝ, които събличат дрехите. Показва се горната част на голото тяло с полупрозрачна маска.

Показано е самото разсъбличане на горната част на тялото, като маската е само върху лицето. Чуват се следните реплики:

„Е. тук и се съблечи гола! По-бързо, защото ще те накарам да ходиш по улицата чисто гола. Нали знаеш, че това отива после във Ф.?”

08:10:24 ч. Интервю с момчето, разпространило клипа с насилието.

През цялото време се редуват кадри от клипа с разсъбличането - със специален ефект „маска” върху лицето само или върху горната част на голото тяло, а също така е показано как момичето сваля дрехата си до глезените. Въпрос: „С битото момиче ти какъв проблем имаш?” Отговор: Бяхме си писали преди известно време и стана някакъв конфликт и тя ме

обиди на майка и аз, оттам нали, много не се харесваме с нея и това беше целта, с която споделих клипа. Това даже не се случва за първи път, нали. Много пъти съм бил свидетел как я бият и съм се опитвал да я променя. Това, което съм направил може да е била някаква грешка. Вие сте първият човек, с когото разговарям по този случай.”

08:11:04 ч. Репортерка зад кадър, докато се излъчват кадри от клипа със свалените до глезените дрехи през полупрозрачен специфект „маска”: По случая работи детска педагогическа стая, защото участниците в клипа са малолетни. Родителите на битото момиче са подали жалба. Образувано е и досъдебно производство.

08:11:13 ч. Разговор в студиото с М. В., училищен психолог.

08:11:35 ч. Водеща: Знаем, че става въпрос за шестокласници.

Мл.В.: /.../ Видях клипа в оригинал - девойката казва „Отдолу съм без гащи”. Това е страхотен сигнал към родителите. Бяхте прикрили - мисля, че бабата казва ”добре е, девойката е добре, на никой не му е приятно”. /.../ Девойките говорят за своята сексуалност на тази много крехка възраст. Родителите не са разбрали, че детето им ходи с леопардов сутиен и че детето им ходи без бельо.

08:12:21 ч. - докато Мл. В. говори, на половин екран се излъчват кадри от клипа, като телевизионният ефект „маска” върху лицето на жертвата периодически изчезва. Вижда се как ръцете разкопчават късите панталонки, с които е облечено момичето. Вижда се как ръката на нападателката сваля рязко бюстието на момичето. Гърбом е показано как момичето остава по сутиен. Вижда се как нападателката бие жертвата и я просва на земята. Чува се как момичето плаче. Показано е седящото на земята момиче, което държи главата си. Вижда се как сваля бюстието си. Показано е как момичето сваля панталонките си. Вижда се как сваля сутиена си. Тялото на момичето е показано и с полупрозрачна маска, и без нея. Повтарят се кадри и реплики от началото на клипа.

Диалогът в тази сцена е показан с титри: „Говори! Вчера си... с него ли? - С кой съм...? За кой ми говориш? За Д. ли? - Не, не е за Д.. - За кой? - С Д. не съм се виждала. За кой? - Добре, все тая. Д. вече не ни е никакъв. Не ми пука, събличай се, ти казвам! С. се! С. се!! Я, дръж телефона, моля те! А., дръж телефона! С. се! Я, я снимай, моля те. - Само че съм без гащи отдолу! - Чуваши ли бе, имаш гащи, бе! Как ще ходиш ти без гащи, бе! Ставай, събличай се гола! С. се гола, защото ще те смажа! С. се гола, защото ще те смажа! Ч., облечи се, че идват хора! С. се, давай, събличай се веднага, защото ще побеснея и ще те смажа от бой! Е. тук и се съблечи гола! По-бързо, защото ще те накарам да ходиш по улицата чисто гола. - Добре, събличам се. - Гледам те. Не, съблечи се гола. - Добре, може ли само да не ми взимате дрехите? - Няма да ти ги взимаме, защо се ни мръшливите ти дрехи? Не, съблечи се гола, ти казвам. М. си всичко! И блузата си махни! М. всичко! Всичко събуй! С. всичко! С. всичко! М. си сутиена, да те видят всичките, махни сутиена! Нали знаеш, че това отива после във Ф.?”

Контролните органи приели, че при телевизионната реализация със специален телевизионен ефект „маска” е скрито лицето, а в някои от показванията на клипа и тялото на малолетната, която е обект на обидните и унижителни действия на другите две момичета /бой, блъскане, бутане на земята, скубане на косата, заставяне да се съблече гола пред тях, като междувременно я разпитват и унижават и с думи/.

Въпреки специфекта „маска” се вижда как момичето е заставено да се съблече и как е бито от едно от другите момичета, и репликите се чуват и четат на екрана. Също така се чува как момичето - обект на посегателство от другите две момичета, плаче, когато я хващат за косата и я захвърлят на земята. В разработването на темата са включени и още два аспекта, които подсилват внушението. При търсенето на повече гледни точки и обяснения за тази детска агресия са излъчени мненията на бащата и бабата на унижаваното момиче и интервю по телефона с момчето, което е качило клипа във Ф., също съученик. И при двата случая е запазена анонимността, като момчето е интервюирано по телефона, и думите му се изписват и на екрана, на фона на клипа.

Бащата и бабата отказват да бъдат снимани, при тях няма пряко показване, но се чуват ясно и се изписват на екрана техните отговори на въпросите на репортерката Т. И.. Обяснимо въпросът как се чувства дъщеря им ядосва бащата и бабата, от чиито думи става ясно, че родителите на жертвата са разведени. Клипът се повтаря няколко пъти в хода на темата, като не при всички показвания са затъмнени всички части на тялото на детето, което е обект на насилие.

Свидетелката ... съставила и връчила надлежно на пълномощник на жалбоподателя АУАН №НД-01-70/14.12.2016 г.

В срока по чл. 44 ал. 1 от ЗАНН дружеството подало писмени възражения срещу съставения акт с доводи, идентични на тези във въззивната жалба.

Въз основа на съставения АУАН, наказващият орган издал атакуваното наказателно постановление №РД-10-23/07.03.2017 г., с което на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушение чл. 17 ал. 2 от Закона за радиото и телевизията във връзка с т. 27 и т. 37 от Критериите по чл. 32 ал. 5 от ЗРТ.

Въз основа на изложената по-горе фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

В хода на административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което да е довело до накърняване на правото на защита на санкционираното лице.

АУАН и НП са издадени от оправомощени за това длъжностни лица, видно от заповед №РД-13-21/09.05.2016 г. /за актосъставител/ и решение №РД-05-79/09.05.2016 г. /за наказващия орган/, в рамките на определената им компетентност и са били надлежно предявени и връчени, като оплакванията на жалбоподателя в тази насока са неоснователни. Притежават необходимото съдържание по чл.42 и чл.57 от ЗАНН и са издадени в сроковете по чл.34 ЗАНН.

Съдът кредитира изцяло приложените писмени документи и материали: 1 бр. Д. със запис на програма "Нова телевизия", излъчена на 15.09.2016 г. от 08:08:00 ч. до 08:18:56 ч.; покана за съставяне на акт за установяване на административно нарушение с изх. № НД- 05-94-00-254/ 07.12.2016 г.; писмо изх. на С. № НД- 05-94-00-254/30.12.2016 г. до кмета на район И., Столична община; писмо вх. № НД-02-19-00-197(16)/27.01.2017 г. от кмета на район И., Столична община; Пълномощно рег. № 11764/ 2013 г. на нотариус Д. С., както гласните доказателствени средства – показанията на свидетелите ... и ..., както и от заключението на назначената СТЕ.

Съгласно чл. 17 ал. 2 от ЗРТ, доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно Критериите по чл. 32 ал. 5 от ЗРТ.

Според приетите от С. и ДАЗД Критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, влезли в сила на 10.08.2012 г. (Решение №10213/ 11.07.2012 г. на ВАС, 7-мо отделение, постановено по адм. дело №16183/ 2012 г.), елементи от програмното съдържание на доставчиците на медийни услуги, които могат да въздействат неблагоприятно или да създадат опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, следва да бъдат разполагани в програмни пояси, които се предполага, че не привличат детска аудитория (т. 27).

Съгласно т. 37 от Критериите, при отразяването на събития, свързани със злоупотреби с деца, малтретиране на деца или семейни проблеми, доставчиците на

медийни услуги трябва да зачитат неприкосновеността на личния живот на децата, които са жертви на насилие или на семейни проблеми.

По делото е установено, а и не е спорно между страните, че на 15.09.2016 г., по програма „Нова телевизия”, създавана и разпространявана от [фирма], в предаването „3., България” от 18:08 ч. до 08:20 ч. е излъчен материал за случая, в който деца се гаврят със своя съученичка, принуждават я да се съблече пред камерата и след това публикуват клипа във Ф..

В записа на програмата е видно, че клипът, показващ упражнената върху детето агресия, е повторен няколко пъти в предаването, докато тече разговорът в студиото, като върху лицето на малтретираното момиче е приложен специален ефект „маска”.

Съдът намира, че не се установи използваният ефект, скриващ лицето на детето да е частичен, както е посочено в АУАН и НП, тъй като във връзка с това е назначена и СЧЕ, чието категорично заключение е, че няма подобни моменти в записа.

Въпреки това, съдът намира, че излъченото е в противоречие с правилата, залегнали в Критериите за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата (Критериите), приети от С. и ДАЗД, в частност с т. 37 и т. 27 от същите.

На първо място, в национален ефир няколкократно е показан видеоклип, качен в социалната мрежа „Ф.”, в който деца унижават тяхна връстница, крещат по нея, удрят я, обиждат, събарят на земята и заплашват. Най-накрая я принуждават да се съблече гола, като заснемат унижението, на което тя е подложена. Въпреки използвания телевизионен ефект „маска”, детето може да бъде категорично разпознато от роднини, приятели, съседи, съученици и учители и др., т.е., с разпространението на материала в телевизионен ефир, многократно се увеличава възможността свидетели на унижението на малтретираното дете да станат и хора, които до този момент не са знаели нищо за случая, още повече, че са отразени мненията на бащата и бабата на същото, като е взето интервю по телефона с момчето, което е качило клипа във Ф. – съученик на детето, независимо от запазената му анонимост.

И докато не всички хора ползват интернет, то до телевизионния ефир достъпът е много по-широк. Т.е., ако има хора от обкръжението на детето, които не са разбрали за случилото се, то след излъчването по телевизията (повторено няколко пъти, с осигурени субтитри, за да стане видно унижението), кръгът им се разширява значително.

Едно от възраженията на жалбоподателя е, че излъченото по темата се различава съществено от описаното в наказателното постановление, тъй като не съдържа целия разговор между водещите и психолога В., който дава мнение, че обществото трябва да говори по течата за детската агресия и да търси път за нейното решаване.

Възражението е неоснователно. Показването на сцените с насилие продължава дори и по време на разговора с поканения училищен психолог, тъй като екранът е разделен на две, като в едната част се вижда психологът, /снимки, приложени в експертизата /л.17-л.22 от делото/, който говори, а в другата се повтаря клипът със субтитри, което безспорно измества фокуса от думите на специалиста върху сцените с детето.

Логично е, че за все по-засилващата се агресия между децата трябва да се говори и такива прояви не трябва да остават скрити за обществото.

В случая обаче, съдът намира, че излъченото излиза извън необходимото за информационното отразяване и целта на обществената дискусия.

Решаването на подобен вид наболели проблеми, би могла да се постигне и без да се показват подобни сцени, повторени неколкратно, с които съвсем явно се цели гледаемост на предаването, но за сметка на личното, неприкосновено пространство на малолетно дете.

В излъчения клип неколkokратно се споменава име на момче Д., а също, че момичето е дете на разведени родители, а включено по телефона е имомчето, което е публикувало кадрите в мрежата.

Това са все факти, които спомагат за идентифицирането на пострадалото дете. Излъченият материал е неблагоприятен и създава опасност за психологическото развитие на самото дете, което ще преживява отново и отново станалото, а по този начин личното ѝ достойнство не само ще бъде засегнато, но с оглед крехката ѝ възраст /шестокласничка/, при нея могат да се появят и суицидни идеи.

Възможността, детето да бъде лесно разпознато в средата, в която се движи, учи и живее, както и неопределен брой лица да станат свидетели на преживяното от нея унижение, определено се е увеличила след излъчения материал, а с това и потенциалната опасност за нейното психическо и физическо здраве.

Съгласно т. 37 от Критериите за оценка на съдържание по чл. 32 ал. 5 от ЗРТ, приети с Решение №234 от 25.10.2011 г. на С., „При отразяването на събития, свързани със злоупотреби с деца, малтретиране на деца или семейни проблеми, доставчиците на медийни услуги трябва да зачитат неприкосновеността на личния живот на децата, които са жертви на насилие или на семейни проблеми.”

Съгласно т. 27 от Критериите, „елементи от програмното съдържание на доставчиците на медийни услуги, които могат да въздействат неблагоприятно или да създадат опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, следва да бъдат разполагани в програмни пояси, които се предполага, че не привличат детската аудитория.”.

С показването на процесния материал в сутрешен часови пояс, в часовия интервал от 08.08 ч. до 08.20 ч. на първия учебен ден – 15 септември, доставчикът застрашава психологическото състояние на детска аудитория, която може в този момент да е пред телевизионния екран.

И макар темата на разговора в студиото да е агресията в българското училище и в студиото да е поканен за коментатор психологът М. В., то дори от сваленото от вещото лице Г. Р. съдържание в СТЕ е видно, че медийният анонс е върху унижителните кадри с детето, а не върху експертното становище на госта в студиото.

Без значение за съставомерността на нарушението е становището на ДАЗД, тъй като съдът намира, че безспорно се установи по делото, че излъчването в телевизионен ефир на унижителните кадри с детето, представлява незачитане на личното му достойнство, тъй като спомага за идентифицирането му както като обект на насилие, така и биха могли да окажат неблагоприятно въздействие и на други деца .

В допълнение, съдът намира, че мнението дори на поканения в студиото училищен психолог е, че животът на момичето след случилото се ще е много по-различен, тъй като нейното унижение вече е станало публично достояние, което е изцяло в подкрепа на установеното от контролните органи, а именно: че жалбоподателят-ЮЛ дори не е съобразил, че зрител на предаването би могъл да бъде и самото дете, преживявайки отново случилото, показано няколко пъти, със специално добавени субтитри, за да се разберат унижаващите реплики на другото дете - агресор.

Т.е, в конкретния случай, излъченото излиза извън необходимото за информационното отразяване и целта на обществената дискусия, която би могла да се постигне и без да се показват тези сцени.

Правилно и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя на основание чл.126 ал.4 от Закона за радиото и телевизията с наложена санкция в минималния размер, като наказващият орган изцяло е съобразил с целите на чл.27 ал.2 ЗАНН.

Въз основа на гореизложеното съдът приема, че наказателното постановление е законосъобразно, поради което същото следва да бъде потвърдено изцяло.

Съобразно изхода на делото и на основание чл.84 от ЗАНН, вр. чл.189 ал.3 НПК, доколкото НП е потвърдено, в тежест на ЮЛ-жалбоподател следва да бъдат възложени и сторените във връзка с това разноси в размер на 300 лв. - възнаграждение на вещо лице за изготвена СТЕ, а на основание чл.190 ал.2 от НПК да бъде заплатена държавна такса в размер на 5 лв. при службно издаване на изпълнителен лист за събиране на на горната сума.

Така мотивиран и на основание чл.63 ал.1 ЗАНН, съдът

Р Е Ш И :

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление №РД-10-23/07.03.2017 г. на председателя на С., с което на [фирма], на основание чл.126 ал.4 от Закона за радиото и телевизията /ЗРТ/ е наложена имуществена санкция в размер на 15 000 лв. за нарушение чл. 17 ал. 2 от ЗРТ вр. с т. 27 и т. 37 от Критериите по чл. 32 ал. 5 от ЗРТ.

ОСЪЖДА [фирма], с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], район И., [улица], ет.6, **да заплати по сметка на СРС сумата от 300 лв.** разноси за СТЕ, както и **5 лв.** – държавна такса при службно издаване на изпълнителен лист.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд - София град в 14-дневен срок от съобщението до страните за неговото изготвяне на основанията, предвидени в НПК, по реда на глава X. от АПК.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

РЕШЕНИЕ

№ 3594

гр. София, 31.05.2018 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 11.05.2018 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Росица Бузова

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разглежда дело номер **3244** по описа за **2018** година докладвано от съдия Десислава Корнезова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от АПК във вр.чл.63 ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], подадена чрез процесуален представител юрк. В. В. срещу РЕШЕНИЕ № 313893 от 15.01.2018г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав по н.ах.дело № 5641/2017г.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Касаторът твърди, че от събраните писмени доказателства се не установява по несъмнен начин извършването на деянието, защото самоличността на децата, участници в материала е била изцяло скрита от зрителите, чрез използване на техническо средство „ТВ маска”. Излага също, че темата на предаването е била агресията в училищата, участвал е психолог и дискусията в студиото е имала за цел да информира зрителите за този проблем. Посочва се също, че въззивният съд не е изяснил в пълнота спорните факти и обстоятелства и не е изследвал дали нарушението представлява маловажен случай по см. на чл.28 от ЗАНН. Моли съда да постанови решение, с което да бъде отменено решението на СРС, НО, 121-ви състав по н.ах.дело № 5641/2017г. и спорът решен по същество, като се отмени изцяло НП № РД-10-23/07.03.2017г., издадено от Председателя на С..

Ответникът по касационната жалба- Председателя на С., чрез процесуалния си представител юрк.Д. П. я оспорва и в писмени бележки от 11.05.2018г. изразява

становище по нейната неоснователност.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА дава заключение, че жалбата е неоснователна и моли решението на СРС да бъде потвърдено.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение № 313893 от 15.01.2018г. по нахд № 5641/2017г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав е потвърдил наказателно постановление /НП/ № РД-10-23 от 07.03.2017г., издадено от Председателя на С., с което на основание чл.126 ал.4 от ЗРТ на [фирма], е наложено административно наказание –имуществена санкция в размер на 15 000 лева за нарушение по чл.17 ал.2 от ЗРТ във вр. с т.37 и т.27 от Критериите по чл.32 ал.5 от ЗРТ.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Т. И. Т., свидетеля Д. Г. К. и писмените доказателства, представени с наказателното постановление, приобщени по реда на чл.283 НПК. Назначена и приета е и съдебно-техническа експертиза, изготвена от вещото лице Г. К. Р., по която е снет на хартиен носител видеоматериала, излъчен по „Нова телевизия“ на 15.09.2016г. от 08.08 до 08.20 часа. Въз основа на тях СРС е обосновал правния извод, че издаденото НП е материално-правно законосъобразно и касаторът, в качеството на доставчик на медийни услуги, е извършил нарушение по смисъла на чл. 17, ал. 2 във вр. с т. 37 и т.27 от Критериите по чл. 32, ал. 5 от ЗРТ, а в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по см. на чл.219 ал.1 АПК.

Касационната инстанция на основание чл.220 АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав. По смисъла на тази разпоредба съществува забрана за фактически установявания в касационното производство, като правомощията на съда се изразяват само в преценката дали въззивният съд правилно е приложил относимите материално-правни норми. СРС, НО, 121-ви състав е изяснил детайлно, подробно и изчерпателно фактическата обстановка по случая, като включително в мотивната част на решението е възпроизвел съдържанието на излъченото предаване в програмата „3. България“ на 15.09.2016г. в интервала от 08.08 часа до 08.20 часа, поради което не е необходимо неговото преповтаряне.

Касационната инстанция приема, че постановеният съдебен акт е правилен, поради липсата на допуснато нарушение на материалния и процесуален закон – касационни отменителни основания по чл.348 ал.1 т.1 във вр. ал.2 и чл.348 ал.1 т.2 във вр. ал.3 от НПК. Съображенията за това са следните:

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав по същество на спора и във връзка с изложените касационни доводи е развил правилни съображения, които напълно се споделят от настоящата инстанция. Съгласно разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ доставчиците на медийни услуги са длъжни да не допускат създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл. 10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на

предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно критериите по чл. 32, ал. 5. По силата на последната норма С. за електронни медии и Държавната агенция за закрила на детето разработват критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, в съответствие с които се приема споразумението по ал. 6. Критериите се приемат, изменят и допълват от Съвета за електронни медии, съгласувано с Държавната агенция за закрила на детето. С решение № 234/25.10.2011г. С. е приел Критерии за оценка на съдържание, което е неблагоприятно или създава опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, като в т. 37 разписва, че доставчиците на медийни услуги при отразяването на събития, свързани със злоупотреба с деца, малтретиране на деца или семейни проблеми трябва да зачитат неприкосновеността на личния живот на децата, които са жертви на насилие или на семейни проблеми. В т.27 е посочено, че елементи от програмното съдържание, които могат да въздействат неблагоприятно или да създадат опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, следва да бъдат разполагани в програмни пояси, които се предполага, че не привличат детска аудитория. Решението на С. представлява акт с превантивен ефект, засягащ интересите на доставчиците на медийни услуги, които следва при осъществяване на дейността си да съобразяват приетите от регулатора Критерии. Чрез тях всъщност се осигурява от една страна – предварителна самооценка от страна на субектите по чл. 17, ал. 2 и чл. 17а от ЗРТ, а от друга – текуща и последваща оценка от страна на медийния регулатор във връзка с осъществявания от него контрол. Критериите конкретизират и поясняват съдържанието на чл. 17, ал. 2 ЗРТ, като представляват показателите, по които ще се оценява съответствието на програмата или нейните елементи с посочената норма. Същите улесняват и подпомагат регулаторния орган и медийните доставчици при изпълнение на задълженията им, произтичащи от тези законови разпоредби, като осигуряват постигане на заложените в закона цели. [фирма], в качеството си на доставчик на медийна услуга по смисъла на чл. 4, ал. 1 от ЗРТ, е следвало да гарантира спазване на правата и интересите на децата, като най-уязвима част на обществото, и да ги предпазва от възможното вредно въздействие на медийната среда, не само в качеството им на потребители на медийните услуги, но и като участници в такива. Чрез излъченото предаване „3. България” на 15.09.2016г. от 08.08 часа до 08.20 часа касаторът е нарушил принципа за създаване на гаранции при определяне на „най-добрия интерес на детето“ и съответно – за спазване правата на децата и ограничаване на възможни неблагоприятни въздействия върху тяхното психическо, нравствено и интелектуално развитие. В конкретния епизод на това предаване е излъчено аудиовизуално съдържание, което уронва достойнството на малолетното дете, тъй като създава предпоставки то да бъде разпознато в средата в която живее и учи, а от друга страна неограничен брой лица да бъдат запознати с преживяното от нея унижение и насилие. Дори по време на проведената в студиото дискусия с участието на психолог М. В. не е преустановено излъчването на сцените с насилие над момичето, като екрана е разделен на две и в неговата дясна част се повтаря клипа със субтитри, което в значителна степен измества фокуса на обсъждането за проблемите в обществото свързани с агресията между децата.

Разпоредбата на чл. 17, ал. 2 от ЗРТ съдържа обща забрана за създаване или предоставяне за разпространение на предавания, чието съдържание създава опасност от увреждане развитието на децата. Законодателят в ал. 3 на същата норма е допуснал изключения от тази обща забрана, позволявайки излъчването на медийни предавания с възможни вредни за децата въздействия в часовата зона от 23.00 до 06.00 часа. В конкретния случай предаването е излъчено от 08.08 часа до 08.20 часа, в работен ден, което предполага и допуска наличието и на детска аудитория пред телевизионните екрани. Следва да се има предвид, че законът не изисква да е настъпил вредоносен резултат – действително увреждане на деца, а е достатъчно предаването да е неблагоприятно или да създава опасност от увреждане на някой от аспектите на развитие на децата. Правилни са изводите на СРС за законосъобразност на наложената, съобразно кореспондиращата на извършеното нарушение санкционна разпоредбата на чл. 126, ал. 4 от ЗРТ, в минимален размер имуществена санкция, при съобразяване изискванията на чл. 27 от ЗАНН при определянето ѝ.

При разглеждане на делото и постановяване на съдебното решение съставът на първоинстанционния съд не е допуснал съществени нарушения на съдопроизводствените правила, които по см. на чл. 348 ал.1 т.2 във вр.ал.3 НПК във вр.чл.63 ЗАНН да съставляват основания за касиране на решението от 15.01.2018г. В хода на съдебното следствие са били изяснени в пълнота спорните факти и обстоятелства и е разкрита обективната истина по см. на чл.13 НПК във вр.чл.84 ЗАНН. Събраните и приети писмени и гласни доказателства са напълно достатъчни, за да се обоснове извод за извършено нарушение в хипотезата на чл.126 ал.4 от ЗРТ във вр.чл.17 ал.2 от ЗРТ вр. с т.37 и т.27 от Критериите по чл.32 ал.5 от ЗРТ, автора на деянието и не разколебават обвинителната теза на ответника.

Като съобрази установените от първостепенния съд факти и събраните по делото доказателства, настоящата касационна инстанция намира неприложението на разпоредбата на чл.28 ЗАНН за правилно и обосновано. Именно в тази връзка следва да се обсъди, дали деянието уврежда установения правов ред или конкретни права, защитени от правото. В конкретния случай констатираното нарушение с правна квалификация чл.17 ал.2 от ЗРТ следва да се отнесе към така наречените „нарушения на просто извършване“, „формални нарушения“. Същото се явява довършено със самия факт на осъществяване на изпълнителното деяние – допускане, създаване или предоставяне за разпространение на предавания в нарушение на принципите на чл.10 и предавания, внушаващи национална, политическа, етническа, религиозна и расова нетърпимост, възхваляващи или оневиняващи жестокост или насилие, или на предавания, които са неблагоприятни или създават опасност от увреждане на физическото, психическото, нравственото и/или социалното развитие на децата, съгласно заложените критериите. По този начин законодателят е въздигнал в нарушение само застрашаването на обществените отношения, регламентирани в ЗРТ и в частност защита на принципите по чл.10 ал.1 т.4 и т.6 от закона- «При осъществяването на своята дейност доставчиците на медийни услуги се ръководят от принципа за защита на личната неприкосновеност на гражданите и недопускат предавания, които противоречат на добрите нрави и/или възхваляват или оневиняват жестокост или насилие», без да е необходимо от това да са настъпили вреди (имуществени или неимуществени). Разбира се, приложението на чл. 28 от ЗАНН не е изключено и при формалните административни нарушения, но преценката следва да бъде направена не с оглед

наличието или не на вредни последици, а на степента, с която формалното нарушение е застрашило обществените отношения. В конкретния случай извършеното деяние е застрашило обществените отношения, предмет на защита, с достатъчна интензивност, за да се приеме, че същото е административно нарушение. Това е така, тъй като нарушението засяга същността и целите при защита на правата на децата и ненакърняване на човешкото им достойнство. Като не е намерил основание за приложението на чл.28 ЗАНН първостепенният съд не е допуснал нарушение на материалния закон – отменително основание по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК.

След като преценката на административно-наказващия орган за "маловажност" на случая по чл. 28 ЗАНН се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол (ТР № 1/2007 г. на ОСНК на ВКС на РБ), а районният съд е инстанция по същество на спора (чл.63, ал.1 ЗАНН), то въпросът за приложението на чл.9, ал.2 НК и чл.28 ЗАНН е въпрос за правилното приложение на материално правния закон по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК и подлежи на контрол от касационната инстанция. По вече изложените съображения обаче районният съдия не е допуснал нарушение на закона при постановяване на обжалваното съдебно решение.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция заключава, че съдебното решение от 15.01.2018г. на СРС, НО, 121-ви състав е правилно на основание чл.348 НПК и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде потвърдено. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по см. на чл.218 ал.2 АПК във вр.чл.209 т.1 и т.2 АПК.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III Касационен състав на основание чл.221 ал.2 от АПК във вр.чл.63 ал.1, изр.2 ЗАНН

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение № 313893 от 15.01.2018г. постановено по нахд № 5641/2017г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 121-ви състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.